

VRAŽDY POD MAKE-UPEM

Kdo je Sára? Ta, co kouří? Čas bez okolků bere jí cigaretu z ruky, oharkem cifry čmárá, do kruhu polku zatančí, nic.

Je Sára ta v křesle? Kočka bez pardonu skáče jí do klína, župan na nitě párá, z líhně démonů ulíže, nic.

Sára dokouřila a vstala. S rázem tříleté chytla čas a vymrštila jej do výšky, ten dopadl na všechny čtyři, zakvílel, utekl.

Utekly hodiny, dny a roky, s přihlédnutím k Sáře asi tolik, kolik chybí, když mne si vlasy, avšak tak halabala jen, víc nehodlá se zaplétat v ostnatých drátech žádného lpění a má-li ústupek učinit, tak jen pro čtenáře, aby ji poznal, a jímž nikdy nebyla; ona sama píše, pak tiskne se, vykoupí a spálí.

Ještě hoří. Z dobra a zla, z roztavených protikladů kdysi do sebe zakleslých soukolí jen pára, poryvy vpřed a dozadu žádné, nic.

Slyšíte to ticho? To je Sára.